

سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نشست با نمایندگان صنوف نشر، با هشدار نسبت به روند کاهشی مطالعه در کشور، از تغییر رویکرد دولت در این حوزه خبر داد. وی در این دیدار که ۲۶ آبان برگزار شد، تأکید کرد: «دولت نباید خود را کاکازار اصلی تولید فرهنگی بداند، بلکه باید زمینه ساز باشد و مینایهای قد رتند را تقویت کند.»

صالحی با استناد به پیمایش‌های فرهنگی، چهار مسأله

نقشه راه دولت
برای نجات صنعت نشر

فیلم غریزه درکی سطحی از الگوهای سینمایی داشته و در تقلید از آنها به پیراهه رفته است

سعید مستغاثی
مستند سازو
کارشناس سینما

تناقض‌های شبه‌روشنفکری

آخر که اساس آن اسطوره‌های فیلمسازی را
بدران سینمایی خود به حساب آورده و مدام
در مقابل‌شان کرنش می‌کنند، تناقض یاد شده
به یک بیماری علاج‌ناپذیر بدل شده است!
(اگرچه به باور برخی، اساس پدیده فیلمسازی
مصول تناقض‌هایی بود در اوایل دهه ۴۰ که
مسی داشت بین شمال و جنوب شهر، با مظاهر
غربی و فرهنگ ایرانی با به‌قولی میان قوه‌فراسه
و حکومت‌ها مصالحه به‌وجود آورد، مصالحه‌ای
که گمانداز همان فیلمسازی‌ها، به نوعی
سروشکل شترگاوپلنگی داشت!)

در واقع بی‌ربطی دو شخصیت یاد شده در این اثر با «سینما» و «فیلم»، دقیقاً مانند عدم ارتباط خود این اثر یعنی غریزه با مقوله سینما و فیلم به نظر می‌رسد؛ و همین طور سرخوشی‌های گل درشت

در پی موفقیت چشمگیر انیمیشن سینمایی «بچه‌زنگ»، سریال اسپین‌آف آن با نام «گروه نجات جنگل» در مراحل پایانی تولید قرار دارد. این مجموعه که محصول مشترک کانون پرورش فکری، هنرپویا و فیلم‌نت است، توسط بهنود نکویی و محمدجواد جنتی کارگردانی می‌شود که به مناسبت روز جهانی کودک از اولین فریم آن رونمایی شد. فیلم سینمایی بچه‌زنگ با جذب بیش از دو میلیون مخاطب و فروش بالغ بر ۶۲ میلیارد تومان، به پرمخاطب‌ترین انیمیشن تاریخ سینمای ایران تبدیل شد و حالا ماجراهای آن در قالبی جدید برای مخاطبان ادامه خواهد یافت.

همزمان با هفته کتاب، بلوار کشاورز میزبان رویداد فرهنگی «دست به دست» برای مبادله کتاب می‌شود. این برنامه که روز پنجشنبه ۲۹ آبان از ساعت ۱۵ در پیاده‌راه بلوار کشاورز (حداقص خیابان فلسطین تا نادری) برگزار می‌شود، به شهروندان امکان می‌دهد تا کتاب‌های خوانده شده خود را با دیگران مبادله کنند. این رویداد با هدف ترویج فرهنگ مطالعه و به جریان انداختن کتاب‌های موجود در کتابخانه‌های شخصی طراحی شده است. یکی از بخش‌های ویژه این طرح، امکان مبادله کتاب‌های درسی و کمک‌درسی است که می‌تواند به لحاظ اقتصادی برای خانواده‌ها و دانش‌آموزان بسیار مفید باشد. این حرکت فرهنگی علاوه بر ایجاد فضایی برای گفت‌وگو درباره کتاب، با صرفه جویی در مصرف کاغذ، گامی مؤثر در جهت حفظ محیط زیست نیز محسوب می‌شود. برگزارکنندگان از شهروندان دعوت کرده‌اند تا با شرکت در بوبیش مجازی و استفاده از هشتگ #دست_به_دست، کتاب به اطلاع رسانی این رویداد کمک کنند. شرکت در این برنامه برای عموم آزاد است.

همزمان با هفته کتاب، بلوار کشاورز میران رویداد فرهنگی «دست به دست» برای مبادله کتاب می‌شود. این برنامه که روز پنجشنبه ۲۹ آبان از ساعت ۱۵ در پیاده‌راه بلوار کشاورز (حداقصا خیابان فلسطین تا نادری) برگزار می‌شود، به شهروندان امکان می‌دهد تا کتاب‌های خوانده‌شده خود را با دیگران مبادله کنند. این رویداد با هدف ترویج فرهنگ مطالعه و به جبران انداختن کتاب‌های موجود در کتابخانه‌های شخصی طراحی شده است. یکی از بخش‌های ویژه این طرح، امکان مبادله کتاب‌های درسی و کمک‌درسی است که می‌تواند به لحاظ اقتصادی برای خانواده‌ها و دانش‌آموزان بسیار مفید باشد. این حرکت فرهنگی علاوه بر ایجاد فضای برای اشتراک و تکرار کتاب، با صرفه‌جویی در مصرف کاغذ، گامی مؤثر در جهت حفظ محیط زیست نیز محسوب می‌شود. برگزارکنندگان از شهروندان دعوت کرده‌اند تا به شرکت در پویش مجازی و استفاده از هشتگ #دست.به.دست.کتاب. به اطلاع‌رسانی این رویداد کمک کنند. شرکت در این برنامه برای عموم آزاد است.

فیلمفارسی، نقل قول جالبی از هویدا، نخست‌وزیر معذور رژیم شاه وجود دارد که در سال ۱۳۴۷ روزنامه آینده‌نگار به چاپ رسید. هویدا درباره فیلمفارسی گفته: «... بنسخه‌ای از ادبیات در فیلمفارسی دارم. ... در این فیلم‌ها ما همیشه در کافه‌ها صحنه‌های زد و خورد می‌بینیم، ولی پلیس چنین گزارشی نمی‌دهد. این زد و خورد‌ها را در کدام کشور فیلمبرداری می‌کنند؟»

این همان اتفاقی است که نوعی دیگر در غریزه افتاده و از آن حیظه و فیلم و سینما دور ساخته است. عشق جعلی به سینما و یا عشق نوجوانانه بی سرانجام (مقایسه کنید با همین موضوعات در فیلمی مانند «سینما پارادیزو») الکی خوشی های مضحک، لوطی گری های خلق الساعه (اگر با همان فیلمسازی ها هم مقایسه کنید، غریزه و خواهد داد!) تا حدی که انگار برخی سازه سازندگان اثر فراموش کرده اند افراد قصه، پیش از آن چه کاراکتری داشته اند و حتی یک زمان طولانی، اصلا وجود مرد یعنی پدر پسر نوجوان از یاد می رود! در صحنه ای از فیلم «در مکانی خلوت» ساخته نیکلاس ری، هافری بوگارت نقش یک فیلمنامه نویس عصبی را بازی می کند. زنی که قرار است با او ازدواج کند یکی از فیلمنامه های او را خوانده و می گوید چقدر می شنود عاقلانه این فیلمنامه را تأیید کرده بود. بوگارت در پاسخ می گوید چون در آن صحنه همان فیلمنامه را بخواند («عشق» به میان نمی آید! اما متأسفانه در سینما می آید) حرف زدن و شعار دادن به و بیانه صادر کردن (آنچنان که در انتهای غریزه هم صورت می گیرد!) و نمایشنامه خوانی و یادگست بیشتر از زبان سینما و تصویر رایج است و همه احساسات و علایق و درونیات به جای تمهیدات تصویری و فرم زیبایی شناسانه، در اطاله کلام و برحرفی و زیاده گوئی، تجلی می یابد!

41st
FAIR
INTERNATIONAL
MUSIC FESTIVAL
September 24 - 30
2018

در آستانه برگزاری چهل و یکمین دوره، پوستر جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر طی جلسه شورای سیاست‌گذاری این رویداد رونمایی شد. محمد مهدی احمدی، سرپرست معاونت هنری وزارت ارشاد در این نشست بر آن به عنوان یکی از رسالت‌های اصلی جشنواره شدن جایزه ویژه «پیامبر حمت» به مناسبت ابر کرم (ص) به این دوره خبر داد. پوستر این می‌شده، پس از آن که هیچ‌یک از آثار اسالی به صورت سفارشی آماده شد، خیلی‌طرح خود نمونار نهاد و قار و هیت ملی، تاپوگرافی قرینه نشانان ریتم موسیقی توصیف کرد. در این جلسه شواره و اعضای شورا برگزار شد، گزارشی از روند نیز ارائه گردید.

یادداشت

محمد تقی فہیم | منتقد سینما

برگزاری ضعیف و بودجه‌سوز جشنواره‌های هنری - و مشخصاً رویدادهای سینمایی - در دوره جدید، باعث شده اغلب کارشناسان و منتقدان نسبت به آینده‌گرایی در این خداداد معترض باشند و گله‌وشکایت کنند؛ شکی نیست که نفس برخی جشنواره‌ها قابل دفاع است. از هر منظر که به قضیه نگاه شود، سرمایه‌گذاران ادبیات عرصه نه تنها ضرر ندانر بلکه از منظر توسعه زیرساخت‌های سینمایی، سودآور است و مهم‌تر

از آن، منجر به شکل‌گیری و گسترش سادابی فضا و امیدآفرینی اجتماعی و کشف استعداد‌های نو می‌شود. در میان همه جشنواره‌های ریزودرشتی که برپا می‌شود (بیشتر از ۲۰ مورد)، جشنواره فیلم فجر، سرآمد، مؤثر، برطرف‌دار و به‌طورکلی استراتژیک‌ترین رویداد فرهنگی/هنری تلقی می‌شود که متأسفانه این مهم در برخی دوره‌ها به اهدافش دست نیافته است. مثلاً فراخوان چهل و چهارمین دوره جشنواره فیلم فجر، همین روزها منتشر شده، جانی ندارد، چرا که تغییرات و بهتر بگویم رویکرد آزمون و خطایی (۱) در این رویداد مهم و مؤثر، مسبوق به سابقه است. ولی یک تغییر در آن، چند گام به عقب شناخته می‌شود. همواره متولیان فجر در برابر تغییرات ناشی از سوء مدیریت‌شان به این استدلال متوسل شده‌اند که جشنواره فیلم فجر مثل هیچ رویداد مشابه دیگری نیست و وضعیت پیش‌آمده جزو ویژگی‌های آن است! بااین حال نمی‌توان از کنار تغییریه مهم در فراخوان این دوره به‌آسانی عبور کرد: «بخش نگاه نو» که تمهیدی برای رقابت فیلم‌اولی‌ها بود، حذف و قرار شده آن‌ها در بخش سودای سیمرغ با قدیمی‌ها و به‌ترتیب‌های حرفه‌ای رقابت کنند. این اقدام مغایر استعدادآفرینی، هنگامی پرنسپس برانگیز می‌شود که بار دیگر بخش سودای سیمرغ به ۲۲ فیلم محدود شده است. البته از این‌که بخش اصلی همواره با فهرست ثابت برگزار شود، باید حمایت کرد ولی با ادغام فیلم‌اولی‌ها در آن، به‌خصوص که شاهد حضور و مشارکت پرنعقدان استخوان‌خردکرده‌ها هم هستیم، بعید است که دیگر فرصتی نصیب جوانان فیلم‌اولی‌ها شود، مگر به مصلحت که بازهم خود مفسده دیگری قلمداد می‌شود؛ بدین صورت که چنان‌چه به‌واقع هیأت انتخاب بخواد بدون توجه به نام سازندگان گزینش کند، منطقاً و عادتاً کمتر اسمی از فیلم‌اولی‌ها به فهرست نهایی راه پیدا خواهد کرد و اگر به‌شکل سنتی بخواد مصلحت‌اندیشی کند، یعنی بیاورد و چند فیلم‌اولی را بالا بکشد بازهم با گزینش به‌پله اول خواهد بود و نقض کیفی‌گرایی. حالا این‌که چرا آقایان به این نقطه ضعف رسیده‌اند، تاحدی به اتفاقات سال گذشته برمی‌گردد که به‌اعتبار آرای اغلب منتقدان و صاحب‌نظران، ضعیف‌ترین و پرتنقش‌ترین دوره در تاریخ جشنواره فیلم فجر بود؛ دوره‌ای که با مشارکت و رقابت ۴۵ فیلم، فرسایشی‌ترین روزها را به‌خود دید و باعث شد جملگی حاضرین و ناظرین به‌اصطلاح جشنواره‌زده شوند. بااین حال، آن پدیده ناراضی‌تراشی دوره پیش نباید به قیمت خطایی استراتژیک در دوره حاضر استمرار شود؛ به‌این معنا که برای اصلاح وضعیت سال گذشته، نمی‌بایست همه چیز را بر سر فیلم‌اولی‌ها خراب کرد.

